

8799 αὐτοκράτορι Νερούα | Καίσαρι Σεβατῶ (sic) καὶ συν|κλήτω
καὶ τῆ| Ρω|μαίων ἡγεμονίᾳ ὁ Θυα|τειρηγῶν δῆμος ἐκ τῶν ἰδίων
κατασκευ|άσας καθιέρωσεν.

Thyatirae (Clerc bull. de corresp. hell. 10, 1886 p. 402).

8800 αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεο[ῶ] Τραι[ανῶ] | Παρθικοῦ νιόν,
Θεοῦ Νέρο[να] νιώνόν, Τραιανόν Ἀδριανόν Ἀριστο[ν] Σ[ε]βαστόν |
Γερμανικόν Λακικόν Παρ[θικόν], τόν| σωτήρα καὶ εὐεργέτην [τῆς πό-
λεως], | Λαττηθίων ἢ βουλῆ καὶ ὁ δ[ῆμος].

Lapethi in Cypro (Bull. de corr. hell. 20, 1896 p. 348: inde Cagnat Inscr. Gr.-Rom. III n. 954). — 1) Cognomina Traiano propria translata in Hadrianum non solum in titulis compluribus Graecis, inilio ut videtur imperii eius, cf. supra not. ad N. 345 (ubi adde IG. VII 1859. 2237. XII 5, 674 = Lebas 2, 1891), sed etiam in nummis quibusdam eiusdem temporis (Eckhel 6, 466. 475. 476).

8801 [αὐτοκράτορι Καίσαρι | Θεοῦ Τραι]ανοῦ Πα[ρ]θικοῦ νιῶ | Θεοῦ
Ν[έ]ρο[να] νιώνῶ | Τραιανῶ Ἀδριανῶ Σεβ. ἀρχιερεὶ μεγίστω, | δη-
μαρχικῆς ἐξουσίας τὸ κ'¹, αὐτοκράτ. τὸ β', ὑπάτω τὸ γ', π. π.², |
καὶ Ἀλλῶ Καίσαρι³, δημαρχικῆς | ἐξουσίας, ἐπὶ Φλ. Ἀρριανοῦ⁴ |
πρεσβευτοῦ καὶ ἀντιστρατήγου | τοῦ Σεβαστοῦ, | Σεβαστοπολειτῶν
τιῶν καὶ | Ἡρακλεοπολειτῶν | ἄρχοντες, βουλῆ, δῆμος, | ἔτους θλρ'⁵.

Suluserai, ubi fuit Sebastopolis Ponti Galatici (Ἑλλην. φιλολ. σπλ. Κωνσταντινοπ. 7, 1872/3 p. 4 cf. Journal of philology 11, 1882 p. 154). Cagnat inscr. Gr.-Rom. III 411. — 1) A. 137. — 2) Πατρὶ πατρὶδος. — 3) Cf. supra N. 328. 329. — 4) Notus rerum scriptor, legatus Cappadociae sub Hadriano (Dio 69, 15) cf. Prosopogr. imp. Rom. II p. 64 n. 154. — 5) Anno CXXXIX. Apparet Sebastopolitanos annos numerasse ab a. u. c. 752, ante Chr. 2. Cf. supra N. 8781 not. 4. Idem fecit vicina Amasia, testibus nummis, cf. Imhoof-Blumer griech. Münzen p. 356 (frustra obloquitur Th. Reinach l'histoire par les monnaies p. 147, parum accurate agens de nummis Getae Amasiensibus).

8802^a Θεὸς | Ἀδριανὸς | [Παρ]ελλήνιος.

^b θ[ε]ὸς | [Ἀντ]ων[ε]ν[ος].

^c Θεὰ | Φανστειν[α].

^d Φανστεινα | Θεοῦ | Ἀντωνίνου | θυγάτηρ¹.

^e [Δουκίλλα] | Θεοῦ | Ἀντωνίνου | θ[υ]γά[τη]ρ.

^f Σαβεινα | Θεοῦ | Ἀντωνίνου | θυγάτηρ.

Eleusine, sex bases similes (Ἐφημερίς ἀρχαιολ. 1894 p. 242 n. 37—42). Apparet partem tantum basium servatam esse. — 1) Cf. N. 8803 not. 5.

8803^a Φανστειναν¹ αὐτοκράτορος | Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς γυ-
ναῖκ[α], | Ἡρώδης².

8803^b Ἀννίαν Φανστειναν Σεβα[στῆν]³, | Μ. Ἀύρηλιου Καίσαρος
Βήρου γυναικα, Ἡρώδης³.

8803^c Τ. Αἴλιον Ἀντωνείνον⁴, [ν]ιὸν Μ. Ἀύρηλιου Καίσαρος⁵ |
Βήρου καὶ Ἀννίας Φανστεινης | Σεβαστιῆς, | Ἡρώδης. (*iuxta in eodem*